

Éjféltor a föltámadási körmeneten

A pap meggyújtja az oltárról a gyertyát, miközben továbbadja a lángot, énekl:
Jertek, merítsetek fényt, * a soha le nem alkonyodó Világosságából, * és dicsőítsük Krisztust, * ki föltámadt halottaiból!

A körmenet alatt a nép énekl:

6. hang: A te feltámadásodat, Krisztus Üdvözítőnk, * angyalok éneklnek a mennyekben, * és minket is méltass e földön, * hogy tiszta szívvel énekeljünk * és dicsőítsunk téged!

A reggeli zsolozsmán

Diakónus: Hogy a szent evangélium meghallgatására méltóknak találtassunk...

Nép: Uram irgalmazz!

Pap: Békesség mindnyájatoknak!

Nép: És a te lelkednek!

Diakónus: Bölcsesség, igazhívők, hallgassuk a szent Evangéliumot, Szent Márk evangéliumának olvasása (16,1-9)

Nép: Dicsőség néked, Uram!

Diakónus: Figyelmezzünk!

Pap: A szombat elmúltával Mária Magdolna, Mária, Jakab anyja és Szalóme illatszereket vásároltak, hogy eljövén, megkenjék Jézust. A hét első napján kora reggel, napkeltekor kimentek a sírhoz. Egymás közt így beszélgettek: „Ki fogja elhengeríteni nekünk a követ a sír bejárata elől?” De amikor odanéztek, látták, hogy a kő el van hengerítve, jóllehet igen nagy volt. Amint bementek a sírba, jobbról egy fehér ruhába öltözött ifjút láttak, amint ott ült. Megrémültek. Az pedig megszólította őket: „Ne féljete! Ti a keresztre feszített názáreti Jézust kerseitek. Föltámadt, nincs itt! Nézzéte, itt a hely, ahová tetté! De siessete, mondjátok meg tanítványainak és Péternek: Előttete megy Galileába, ott majd látjátok, amint mondta nektek.” Erre gyorsan kijöttek a sírből és elfutottak, mert félelem vett erőt rajtuk, s magukon kívül voltak a rémülettől, és senkinek sem mondtak semmit, mert féltek.

Nép: Dicsőség néked, Uram!

Ezután a pap kezébe veszi a tömjénezőt és tömjénezés közben mondja:

Pap: Dicsőség a szent, egyvalóságú, elevenítő és feloszthatatlan Háromságnak, az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, mindig, most és mindenkor és örökkön-örökké.

Nép: Ámen.

Tropár. 5. hang. Saját dallamon.

Pap: Föltámadt Krisztus halottaiból, * legyőzte halállal a halát, * és a sírban levőknek * életet ajándékozott.

A nép ugyanezt kétszer megisméti, s aztán a következő előversekre még egyszer-egyszer énekl.

Előversek. Keljen föl az Isten, és széledjenek el az ő ellenségei, * és fussanak orcája elől, kik őt gyűlölik!

Mint elenyészik a füst, enyészzenek el, * mint elolvad a viasz a tűz színe előtt!

Úgy vesszenek el a bűnösök Isten színe elől, * és az igazak vigadjanak!

Ez a nap, melyet az Úr szerzett: * örvendezzünk és vigadjunk azon!

Dicsőség.

Most és.

Ezután a pap emeltebb hangon:

Föltámadt Krisztus halottaiból, * legyőzte halállal a halát.

Nép: És a sírban lévőeknek életet ajándékozott.

Nagy ekténia. Utána a pap megkezdi Damaszkuszi Szent János húsvéti kánonjának éneklését. Az irmoszokat a pap énekl, a többi a nép.

Kánon

I. Óda

5. hang. Föltámadás napja a Pászká, * az Úrnak Pászkája, * világosodjunk fel, népek, * mert a halálból az életre * és a földről az égbe * átvitt minket Krisztus Istenünk, * kik az ő győzelmét énekeljük! (2x)

Elővers minden tropár előtt, végig az egész kánonban:

Föltámadt Krisztus halottaiból!

Tisztítsuk meg érzeinket, * és meglátjuk a feltámadás megközelíthetetlen fényében tündöklő Krisztust, * és tisztán halljuk, midőn mondja: * Örvendjete! * – kik az ő győzelmét énekeljük!

Az eget méltán vigadjanak, * és a föld örvendezzen, * ünnepeljen az egész látható és láthatatlan világ, * mert föltámadt Krisztus, * az örökké tartó vigasság!

Katavázia: Föltámadás napja...

Kis ekténia. Fennhang:

Mert tied a hatalom, tied az ország, az erő és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

III. Óda

Jertek, igyunk új italt, * nem a kemény sziklából csodásan fakasztottat, * de a Krisztus sírjából csörgedező * halhatatlanság forrását, * kiben megerősödünk! (2x)

Ma mindenek betelnek világossággal: * az egek, a föld és az alvilág. * Ünnepeljék tehát az összes teremtmények * Krisztus föltámadását, * melyben megerősödnek!

Tegnap veled temetkeztem el Krisztus, * veled ébredék ma a Feltámadóval: * tegnap veled fölfeszítettem, * dicsőíts meg engem is, Üdvözítő, * a te országodban!

Katavázia: Jertek igyunk új italt...

Kis ekténia. Fennhang:

Mert te vagy a mi Istenünk, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

Ipákoj. 4. hang: A Máriával együtt levők kora hajnalban kimenvén, * a sírra tett követ elhengerítve találták, * és az angyaltól, ím, ezt hallák: * Az örök világosságban lévő * miért keresitek, mint embert, a holtak között? * Lássátok a síri lepedőket, * fussatok és hirdessétek a világnak, * hogy feltámadt az Úr, * legyőzvé a halált! * Mert valóban Isten Fia ő, * ki üdvözíti az emberi nemzedéket.

IV. Óda

A szent sírnak őrhelyén * álljon ma velünk az isteni szózatú Habakuk, * és mutassa a fényességtől tündöklő angyalt, * ki világosan hirdeti nekünk: * Ma lett üdvössége a világnak, * mert föltámadt Krisztus, * a Mindenható! (2x)

Mint a szűz méhet meg nem nyitó fiúgyermek, * jelent meg nekünk Krisztus, * ki mint ember, ártatlan bányának nevezeték, * s mint Isten tökéletesnek mondatott, * mert ő a mi bűn nélküli legtisztább Pászkánk.

Mint az egyéves bárány, * a mi áldott koronánk, Úr Jézus, * ki mindnyájunkért önként feláldozta magát, * az engesztelő Pászka, * és ki a sírból újra fölragyogott, * mint az igazságnak tündöklő napja.

Istennek ósatyja, Dávid, * a jelképi szekrény előtt örvendezve táncolt; * mi pedig, Istennek szent népe, * az előképek beteljesülését látván * lelkesülten vigadjunk, * mert feltámadt Krisztus, a Mindenható.

Katavázia: A szent sírnak...

Kis ekténia. Fennhang:

Mert jóságos és emberszerető Isten vagy, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

V. Óda

Keljünk fel kora hajnalban, * és hozzunk balzsam helyett magasztaló éneket az Úrnak, * és meglátjuk Krisztust, * az igazság napját, * ki örök életet áraszt mindnyájunkra! (2x)

A te véghetetlen jóságodat, Krisztus, * látván a pokol bilincseivel lekötöttek, * örvendező léptekkel mentek a világosságba, * dicsérvén az örök Pászkát.

Járuljunk égő lámpákkal * a sírból kiszálló Krisztushoz, * mint menyegzői vőlegényhez, * és az Isten üdvhozó Pászkáját * a mennybéli dicsőítő karokkal ünnepeljük!

Katavázia: Keljünk föl...

Kis ekténia. Fennhang:

Mert megszenteltetett és megdicsőített a te legtisztesebb és fölséges neved, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

VI. Óda

Leszállottál, Krisztus, a föld alsó részeibe, * és összetörted a foglyokat letartó börtönök zárait, * s a harmadik napon, * mint Jónás a cethalból, * föltámadtál a sírból. (2x)

A pecséteket épségben meghagyván, Krisztus, * föltámadtál a sírból, * mint születésedben is a szüzesség kulcsait meg nem sértéd, * és föltámadásoddal megnyitottad nekünk * az Édenkert ajtaját.

Én Üdvözítőm, ki mint Isten, * élő s meg nem ölt áldozatul * önként mutattad be magad az Atyának, * és föltámadtál harmadnapra a sírból, * és föltámasztottad Ádámot is * az ő nemzedékével.

Katavázia: Leszállottál Krisztus...

Kis ekténia. Fennhang:

Mert te vagy a békesség királya és lelkünk Üdvözítője, s téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

Konták. 8. hang.

Bárha sírba is leszálltál, Halhatatlan, * de a pokol hatalmát megrontád, * és föltámadtál, mint győzedelmes, Krisztus Isten, * a kenethozó asszonyoknak mondván: Örvendjete! * És apostolaidnak békét ajándékozván, * feltámasztád az elesetteket.

Ikosz. A nap lementé előtt sírjába szálló Napot korán reggel keresvén a kenethozó asszonyok, egymásnak, ím, ezt mondák: Társnők! Jertek, fűszerekkel kenjük meg az élethozó és eltemetett testet, mely az elbukott és sírban fekvő Ádámot feltámasztja. Sietve menjünk, mint a napkeleti bölcsek, és imádjuk őt, és vigyünk balzsamot ajándékul, nem a pólyákba, de a síri gyolcsba göngyöltnek, és siránkozva kiáltjuk: Ó, Uralkodó! Kelj föl, és támaszd fel az elesetteket!

Egyszer a pap s kétszer a nép:

Látván Krisztus föltámadását, az egyedül bűnnélküli Úr Jézust imádjuk. * Kereszted előtt leborulunk Krisztus, és szent föltámadásodat énekeljük és dicsőítjük, * mert te vagy a mi Istenünk és kívüléd más nem ismerünk, a te nevedet nevezjük. * Jertek, minden hívek, hajoljunk meg Krisztus szent föltámadásának, * mert íme, Kereszt által lón az egész világ öröme! * Mindenkor áldva az Istent, énekeljük az ő feltámadását, * mert a megfeszítetést elszenvedvén, halállal megrontotta a halált.

Ugyanúgy egyszer a pap kétszer a nép a szthirát éneklő 6. hang:

Föltámadt Jézus a sírból, * mint előre megmondá, * adván nekünk örök életet * és gazdag kegyelmet.

VII. Óda

Ki az ifjakat a kemencéből megszabadítá, * emberi testet öltvén * szenved, mint halandó, * és szenvedése által a halandót * a romolhatatlanság ékességébe öltözteti, * ő egyedül áldott és dicsőített Istene atyáinknak. (2x)

Az istenfélő asszonyok * kenettel hozzád siettek, * de kit mint halottat, siránkozva kerestek, * téged mint élő Istent felvidulva imádtak, * és a titkos Pászkat * tanítványaidnak, Krisztus, örömmel hirdették.

A halál legyőzetését ünnepeljük, * a pokolnak megrontását, * más örök életnek kezdetét, * és örvendve magasztaljuk ezek kegyes eszközlőjét, * egyedül áldott és dicsőített Istent atyáinknak.

Valóban a legszentebb * és legünnepelebb ez az üdvösséges éjszaka, * mert ez a feltámadás napjának hajnalfényű előhírnöke, * melyen az örök világosság * testileg mindnyájunkra kisugárzott a sírből.

Katavázia: Ki az ifjakat...

Kis ekténia. Fennhang:

Legyen áldott és dicsőített a te országod hatalma, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

VIII. Óda

Ez ama jeles és szent nap, * szombat után az első, * az ünnepek királyi és uralkodói ünnepe * s az ünnepélyek ünnepélye, * melyen áldjuk Krisztust örökké. (2x)

Jertek a feltámadás jeles napján, * részesüljünk a szőlőtöke új termésében, * Krisztus országának isteni vígságára, * magasztalván őt, mint Istent, örökké!

Emeld fel köröskörül szemeidet, Sion, * és lássad, mert, íme, egybegyűltek hozzád fiaid, * mint isteni fényű világítók, * nyugat, észak, dél és keletről, * és tebenned áldják Krisztust örökké.

Elővers: Szentháromság egy Istenünk, dicsőség neked!

Mindenható Atya és Ige és Lélek, * három személyben egyesülő, * minden lény feletti s legistenibb egy természet, * a te nevedre kereszteltettünk, * s téged áldunk örökké.

Elővers. Dicsérjük, áldjuk, imádjuk az Urat, énekeljük az Urat és magasztaljuk őt mindörökké!

Katavázia. Ez ama jeles...

Kis ekténia. Fennhang:

Mert áldott a te neved és dicsőített a te országod, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

IX. Óda

Előének. Angyal kiáltá a Kegyeteljesnek: * Legtisztább szent Szűz, örvendezz! * És ismét mondom: örvendezz; * mert Fiad föltámadt * harmadnap a sírből, * s a holtakat föltámasztá. * Emberek, vigadozzatok!

Imrosz. Tündökölj, tündökölj, mennyei Jeruzsálem, * mert az Úr dicsfénye fölötted fölvirradt! * Örvendj mostan és vigadozz, új Sion-hegy, * és te gyönyörködjél, tiszta Istenszülő, * Fiad föltámadásán! (2x)

Elővers: Föltámadt Krisztus halottaiból.

Valóban isteni, valóban nagyon kedves * és legédesebb a te szavad, Krisztus, * mert csalhatatlanul megígérted nekünk, * hogy velünk lész a világ végezetéig; * s mi, reményünk valósultát * teljes hittel várván, örvendezzünk.

Ó, valóban nagy * és legszentebb Pászká: Krisztus! * Ó, Bölcsesség, Istennek Igéje és Erősség, * add, hogy benned igazabban részesüljünk * a te országod nem alkonyodó napján!

Katavázsia: Tündökölj...

Kis ekténia. Fennhang:

Mert téged dicsérnek az összes égi erők, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

Fényének. Egyszer a pap s kétszer a nép:

Testileg * elszunnyadván * mint halott, * Urunk és Királyunk, * harmadnap föltámadtál, * Ádámot kihozván a romlásból, * és megtörted a halált, * halhatatlanság Pászkája, * világnak üdvössége.

Rögtön utána 1. hangon:

Minden lélek dicsérje az Urat! * Dicsérjétek az Urat a mennyekben! * Dicsérjétek őt a magasságban! * Téged illet, Isten, az ének.

Dicsérjétek őt minden angyalai, * dicsérjétek őt minden seregei! * Téged illet, Isten az ének. (Zsolt 148,1-2)

Dicséreti sztihirák

Négy vers a rendes előversekkel, az 1. hang vasárnapi reggeli sztihiráiból

Énekeljük, Krisztus, * a te üdvözítő kinszenvedésedet, * és a te feltámadásodat dicsőítjük.

Ki a keresztet elszenvetted, * a halál erejét megtörted, * és halottaidból föltámadtál, * békítsd meg a mi életünket * mint erővel teljes!

Ki feltámadásoddal a pokol erejét megtörted * és az embert föltámasztád, * tégy méltókká minket, Krisztus Istenünk, * hogy tiszta szívvel énekeljünk * és dicsőítsünk téged!

A te isteni megjelenésedet dicsőítvén * énekeljük néked Krisztus: * A Szűztől születél, * és nem váltál el az Atyától; * szenvedtél, mint ember, és önként viselted el a keresztet, * és föltámadtál a sírból, mint tündöklő palotából, * hogy üdvözítsd a világot, * Uram, dicsőség neked!

Majd a húsvéti sztihirák saját előversekkel

5. hang. Saját dallam.

Elővers: Keljen fel az Isten, * és széledjenek el az ő ellenségei, * és fussanak orcája elől, kik őt gyűlölik!

Szentséges Pászka lőn ma nekünk kinyilvánítva, * az új és szent Pászka, * titokteljes, legtiszteltebb Pászka, * Pászka a megváltó Krisztus, * szeplőtelen Pászka, * nagy Pászka, a hívők Pászkája, * a Paradicsom ajtaját megnyitó Pászka * és minden hívőt megszentelő Pászka.

Elővers: Mint elenyészik a füst, enyészzenek el, * mint elolvad a viasz a tűz színe előtt.

Jöjjetek, * ti, a dicső látványt hirdető asszonyok, * és Sionnak mondjátok: * Halld tőlünk Krisztus föltámadásának öröndetes hírét, * gyönyörködjél, vigadozz és örvendj, Jeruzsálem, * látván Krisztus királyt, * mint ékes vőlegényt, kiszállni a sírból!

Elővers: Úgy vesszenek el a bűnösök Isten színe elől, * és az igazak vigadjanak!

A kenetűző asszonyok * korán reggel az Életadó sírjához érkezvén, * angyalt találtak a sírkövön ülve, * ki szólván hozzájuk, mondá: * Mit kerseitek az élőt a holtak között, * mit siratjátok az enyészhetlent az enyészetben? * Menvén, ezt hirdessétek * az ő tanítványainak!

Elővers: Ez a nap, melyet az Úr szerzett; * örvendezzünk és vigadjunk azon!

Szépséges Pászka, * az Úr Pászkája, * Pászka! * Legtisztesebb Pászka * tűnt föl ma nekünk; * Pászka, örömmel egymást öleljük; * ó, Pászka, a szomorúság váltsága! * Mert ma a sírból, mint palotából, felragyogott Krisztus, * és az asszonyokat örömmel eltölté, mondván nekik: * Ezt hirdessétek az apostoloknak!

Elővers: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, * most és mindenkor és örökkön-örökké. Ámen.

Feltámadás napja van, * világosodjunk fel ezen ünnepéllyel, * és egymást, mint testvérek, öleljük! * A feltámadás által * gyűlölöinknek is bocsássunk meg, * és így énekeljünk:

Föltámadt Krisztus halottaiból, * legyőzte halállal a halált, * és a sírban levőknek * életet ajándékozott. (3x)

Könyörülj... és Teljesítsük... ekténia. Nagy elbocsátás a húsvéti renddel.

Húsvéti köszöntés:

Föltámadt Krisztus!

Felelet: Valóban föltámadt!